

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

369 WET van 23 april 1971, houdende regelen omtrent ambulancevervoer (Wet ambulancevervoer).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is een regeling te treffen inzake het vervoer van zieken en ongevalsslachtoffers, in het bijzonder voor zover dit geschiedt met daarvoor ingerichte motorvoertuigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;

de inspecteur: de op grond van een aanwijzing krachtens artikel 20 ter plaatse bevoegde inspecteur van het Staats-toezicht op de volksgezondheid;

ambulance-auto: een in het bijzonder voor het vervoer van zieken en ongevalsslachtoffers ingericht motorvoertuig;

ambulancevervoer: vervoer van zieken en ongevalsslachtoffers en hun begeleiders met ambulance-auto's.

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder ambulancevervoer niet verstaan:

a. vervoer met aan het Rijk toebehorende ambulance-auto's van personen die rechtens van hun vrijheid zijn beroofd;

b. vervoer met militaire ambulance-auto's, alsmede - voorzover dit wordt verricht door daartoe bestemde diensten - vervoer in buitengewone omstandigheden.

Artikel 2. 1. Het is verboden ambulancevervoer te verrichten:

a. zonder vergunning van gedeputeerde staten;

b. zonder opdracht, in het gegeven geval verstrekt door degene die belast is met de leiding van de in de vergunning aangewezen centrale post.

2. De centrale posten zijn werkzaam voor bepaalde gebieden, welke tezamen het gehele land bestrijken.

Artikel 3. 1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld omtrent:

a. de uitvoering, inrichting, uitrusting en keuringen van ambulance-auto's;

b. de getalssterkte en verpleegkundige bekwaamheid, het bezit van een geldig rijbewijs, alsmede de keuringen en vaccinaties met betrekking tot het begeleidende personeel;

c. de paraatheid van ambulance-auto's en het begeleidende personeel.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen tevens regelen worden gesteld welke betrekking hebben op de vergoeding die ter zake van keuringen en vaccinaties verschuldigd is.

3. De op grond van het eerste lid te stellen regelen kunnen verschillende eisen inhouden voor verschillende categorieën van ambulancevervoer.

4. Bij een maatregel als in het eerste lid bedoeld kan worden bepaald, in hoeverre van de bij of krachtens die maatregel gestelde regelen gedurende een bepaalde tijdsruimte kan worden afgeweken met betrekking tot reeds in gebruik zijnde ambulance-auto's.

5. Voor zover een maatregel als in het eerste lid bedoeld betrekking heeft op eisen of keuringen van voertuigtechnische aard, wordt de voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van zodanige maatregel Ons gedaan mede door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat.

Artikel 4. 1. Provinciale staten stellen regelen met betrekking tot de organisatie en uitvoering van het ambulancevervoer.

2. Provinciale staten wijzen de gebieden aan, waarvoor centrale posten voor het ambulancevervoer werkzaam zijn.

3. Gedeputeerde staten werken de regelen omtrent de paraatheid, gesteld op grond van artikel 3, eerste lid, onder c, nader uit voor hun provincie of voor het gebied van een centrale post.

4. Gedeputeerde staten bepalen:

a. het aantal ambulance-auto's, waarmede tenminste aan het ambulancevervoer moet en ten hoogste mag worden deelgenomen, alsmede de spreiding hiervan;

b. het aantal ambulance-auto's van verschillende categorieën en de spreiding hiervan, indien op grond van artikel 3, derde lid, verschillende eisen zijn gesteld voor verschillende categorieën.

5. Gedeputeerde staten stellen de inspecteur in de gelegenheid, omtrent het ontwerp van regelen als in de vorige leden bedoeld alsmede omtrent wijziging en intrekking daarvan, zijn zienswijze kenbaar te maken.

6. Onze Minister kan ter zake van de in dit artikel opgedragen taken richtlijnen geven.

Artikel 5. 1. In gevallen waarin een krachtens artikel 4, tweede lid, aangewezen gebied slechts grondgebied van één gemeente omvat, voorziet het bestuur van deze gemeente in de instelling en instandhouding van de centrale post.

2. In de overige gevallen treffen de besturen van de betrokken gemeenten binnen een daartoe door gedeputeerde staten te stellen termijn terzake een gemeenschappelijke regeling.

3. Indien echter krachtens artikel 4, tweede lid, een gebied wordt aangewezen, dat samenvalt met het grondgebied van het openbaar lichaam Rijnmond, treft het bestuur van dat lichaam een regeling ter zake. Indien een gebied wordt aangewezen, dat samenvalt met het grondgebied van het openbaar lichaam Rijnmond en dat van één of meer buiten dat grondgebied gelegen gemeenten, wordt een gemeenschappelijke regeling als bedoeld in het vorige lid getroffen door de besturen van die gemeente of gemeenten en van dat lichaam; in dat geval is artikel 42, eerste lid, laatste zinsnede, van de Wet gemeenschappelijke regelingen niet van toepassing.

4. Alvorens een centrale post wordt ingesteld of uitgebreid of in de organisatie hiervan belangrijke wijzigingen worden gebracht, worden de door Onze Minister aangewezen belanghebbenden of organisaties van belanghebbenden hieromtrent gehoord.

Artikel 6. Degene die met de leiding van een centrale post is belast, moet, indien hij niet zelf een geneeskundige is, in de vervulling van zijn taak worden bijgestaan door een geneeskundige.

Artikel 7. 1. Ten aanzien van elke aanvraag om ambulancevervoer beslist degene die met de leiding van de centrale post is belast, of ambulancevervoer nodig is, alsmede door wie en op welke wijze het zal worden verricht. Zo nodig kan hij degene die met de leiding van een andere centrale post is belast verzoeken een opdracht tot het verrichten van het aangevraagde ambulancevervoer te verstrekken.

2. Een opdracht tot ambulancevervoer kan niet worden verstrekt voor vervoer, aanvankelijk buiten het gebied waarvoor de centrale post is ingesteld, behoudens in het geval, bedoeld in de tweede volzin van het eerste lid.

3. Bij de in het eerste lid bedoelde beslissing worden de regelen in acht genomen, welke hieromtrent worden gesteld door de betrokken gemeenten dan wel het bij gemeenschappelijke regeling daartoe aangewezen orgaan, onderscheidenlijk in het in artikel 5, derde lid, eerste volzin, bedoelde geval, het daar bedoelde openbaar lichaam.

4. De besluiten tot vaststelling, wijziging of intrekking van deze regelen zijn onderworpen aan de goedkeuring van gedeputeerde staten. De artikelen 230, 231, 232, 235 en 236 van de Gemeentewet zijn van overeenkomstige toepassing.

5. Alvorens te beslissen, winnen gedeputeerde staten het advies in van de inspecteur. Zij zenden de inspecteur afschrift van hun besluit. De inspecteur kan binnen dertig dagen na ontvangst van het afschrift van het besluit bij Ons in beroep komen.

Artikel 8. 1. Een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2, eerste lid, wordt ingediend bij gedeputeerde staten van de provincie waar de centrale post is gelegen voor het gebied waarop de aanvraag betrekking heeft.

2. Gedeputeerde staten bepalen, welke gegevens de aanvraag om een vergunning dient te bevatten.

3. Indien de krachtens het tweede lid verlangde gegevens niet zijn verstrekt, wordt de aanvrager niet ontvankelijk verklaard.

Artikel 9. 1. Alvorens op een aanvraag om vergunning te beslissen, maken gedeputeerde staten deze aanvraag bekend in het provinciaal blad en in een of meer dag- of nieuwsbladen, die in de provincie verspreid worden, en stellen zij belanghebbenden in de gelegenheid binnen een bij die bekendmaking te bepalen termijn van bezwaren te doen blijken.

2. Indien de aanvrager in een andere provincie is gevestigd, plegen gedeputeerde staten, alvorens te beslissen, overleg met gedeputeerde staten van die provincie.

Artikel 10. Een vergunning voor het verrichten van ambulancevervoer moet en mag slechts worden geweigerd indien:

a. niet wordt voldaan aan de regelen, gesteld krachtens de artikelen 3 en 4, derde lid;

b. de verlening niet in overeenstemming zou zijn met de omvang van de behoefte aan ambulancevervoer en de spreiding hiervan, zoals deze zijn vastgesteld krachtens artikel 4;

c. redelijkerwijs moet worden aangenomen, dat niet of niet op de juiste wijze gevolg zal worden gegeven aan de beslissingen van degene die met de leiding van de centrale post is belast.

Artikel 11. 1. Een vergunning kan voor een bepaalde tijd worden verleend, indien nog niet aan al het krachtens de artikelen 3 en 4 bepaalde wordt voldaan.

2. Een vergunning kan onder beperkingen worden verleend. Aan een vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. De beperkingen en voorschriften kunnen worden gewijzigd of ingetrokken en nieuwe voorschriften kunnen worden gesteld.

3. Bij overgang van een onderneming op rechtverkrijgenden onder algemene titel gaat tevens de vergunning over op degene die de onderneming voortzet.

Artikel 12. 1. Een vergunning kan slechts worden ingetrokken:

a. op verzoek van de vergunninghouder;

b. indien niet meer wordt voldaan aan de regelen, gesteld krachtens de artikelen 3 en 4, derde lid;

c. indien gehandeld wordt in strijd met de vergunning of aan de vergunning verbonden voorschriften;

d. indien niet of niet op de juiste wijze gevolg is gegeven aan de beslissingen van degene die met de leiding van de centrale post is belast.

2. Het besluit tot intrekking van de vergunning wordt eerst van kracht, zodra het onherroepelijk is geworden. Bij een besluit krachtens de eerste volzin kan evenwel worden bepaald, dat de intrekking terstond van kracht wordt.

Artikel 13. 1. Een besluit, een vergunning betreffende, wordt aan de aanvrager onderscheidenlijk de houder toegezonden.

2. Een besluit, anders dan overeenkomstig de ingediende aanvraag, bevat de gronden waarop het berust.

3. Van een verlening of intrekking van een vergunning wordt mededeling gedaan in het provinciaal blad en in een of meer dag- of nieuwsbladen die in de provincie verspreid worden.

Artikel 14. 1. Van een besluit, een vergunning betreffende, kan iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon, die daardoor rechtstreeks in zijn belang is getroffen, binnen 30 dagen na de verzending of bekendmaking van het besluit bij Ons in beroep komen.

2. Ten aanzien van personen of colleges, met enig openbaar gezag bekleed, worden de hun als zodanig toevertrouwde belangen voor de toepassing van dit artikel als hun belangen beschouwd.

Artikel 15. 1. Indien in het gebied van een centrale post met minder ambulance-auto's aan het ambulancevervoer wordt deelgenomen dan is voorgescreven krachtens artikel 4, vierde lid, maken gedeputeerde staten dit bekend in het provinciaal blad en in een of meer dag- of nieuwsbladen die in de provincie verspreid worden.

2. Bij deze bekendmaking wordt tevens een termijn gesteld, na welke de betrokken gemeente of gemeenten verplicht zijn in het nodige ambulancevervoer te voorzien, indien binnen deze termijn niet voldoende vergunningen zijn verleend.

3. Gedeputeerde staten doen mededeling aan het bestuur van de betrokken gemeente of gemeenten van het ontstaan van deze verplichting.

4. Gedeputeerde staten zijn bevoegd te bepalen, dat de betrokken gemeenten binnen een door hen te bepalen termijn een gemeenschappelijke regeling met betrekking tot het ambulancevervoer treffen.

5. Bij de toepassing van de vorige leden wordt tevens bepaald, binnen welke termijn het ambulancevervoer tot stand moet worden gebracht.

Artikel 16. 1. Is binnen een krachtens de artikelen 5 of 15 gestelde termijn een gemeenschappelijke regeling niet tot stand gekomen, of indien zij goedkeuring behoeft, niet goedgekeurd, dan leggen gedeputeerde staten een regeling op. De artikelen 11, eerste lid, tweede volzin en 12, onder b, der Wet gemeenschappelijke regelingen zijn van toepassing.

2. Tegen een besluit als bedoeld in artikel 15, vierde lid, en het eerste lid van dit artikel kan elk daarbij betrokken gemeentebestuur binnen 30 dagen na de verzending daarvan bij Ons in beroep komen.

3. Wij treden, gedeputeerde staten der betrokken provincies gehoord, voor de toepassing van artikel 5, tweede lid, artikel 15, vierde lid, en het eerste lid van dit artikel in de plaats van

gedeputeerde staten, indien een gemeenschappelijke regeling getroffen behoort te worden door gemeenten in meer dan één provincie. Het tweede lid is alsdan niet van toepassing.

4. Alvorens gebruik te maken van de bevoegdheid, bedoeld in het derde lid horen Wij de Raad van State, Afdeling voor de geschillen van bestuur. De Afdeling brengt haar advies uit met overeenkomstige toepassing van de Wet op de Raad van State.

5. Ten aanzien van het opleggen van een regeling en een opgelegde regeling vindt het bepaalde in de artikelen 1, tweede en derde lid, 2-5 en 7-9 der Wet gemeenschappelijke regelingen toepassing.

6. Artikel 15, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 17. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld omtrent de inschakeling bij het vervoer van zieken en ongevalsslachtoffers van andere vervoermiddelen dan ambulance-auto's. Voor zover bij deze maatregel niet anders wordt bepaald, is het bij of krachtens deze wet bepaalde van overeenkomstige toepassing.

Artikel 17a. 1. Onze Minister kan bepalen dat het bij of krachtens de voorgaande artikelen bepaalde niet geldt met betrekking tot in zijn besluit aangewezen ambulancevervoer of categorieën van ambulancevervoer.

2. Met betrekking tot het aangewezen vervoer kan Onze Minister regelen stellen omtrent de onderwerpen, bedoeld in artikel 3, eerste en tweede lid; de andere leden van genoemd artikel zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Een besluit krachtens het eerste of het tweede lid wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 18. De taak en de bevoegdheden welke ingevolge deze wet toekomen aan provinciale staten of gedeputeerde staten, worden in het gebied van het openbaar lichaam „Zuidelijke IJsselmeerpolders” door de landdrost uitgeoefend.

Artikel 19. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld betreffende het aan Onze Minister verstrekken van documentatiegegevens welke van belang zijn voor een goede uitvoering van deze wet.

Artikel 20. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde zijn belast de hoofdinspecteur, de inspecteurs en de onder hun bevelen werkzame ambtenaren van het Staatstoezicht op de volksgezondheid die door Onze

Minister zijn aangewezen, de door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat aangewezen ambtenaren en de door gedeputeerde staten aangewezen ambtenaren.

Artikel 21. 1. Handelen of nalaten in strijd met een voorschrift, gesteld bij of krachtens de artikelen 2, eerste en tweede lid, 11, tweede lid, tweede volzin, 17a, tweede lid en 19 wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden.

2. Het strafbare feit wordt beschouwd als overtreding.

Artikel 22. Indien het strafbare feit wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, een vennootschap, enige andere vereniging van personen of een doelvermogen, wordt de strafvervolgung ingesteld en wordt de straf uitgesproken hetzij tegen die rechtspersoon, die vennootschap, die vereniging of dat doelvermogen, hetzij tegen hen die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beiden.

Artikel 23. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet ambulancevervoer.

Artikel 24. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de onderscheidene artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 23 april 1971.

JULIANA.

*De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

R. J. H. KRUISINGA.

Uitgegeven de vijftiende juni 1971.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 69/70, 10 460;

Bijl. Hand. II 70/71, 10 460; Hand. II 70/71, bladz. 2396—2408,
2514—2515;

Bijl. Hand. I 70/71, 10 460 (131, 160, 160a); Hand. I 70/71, bladz.
1034—1039.